

что привличя вниманіе-то ти, или нѣкоя религіозна пословица, коуж-то послучаж прочиташь, можть да ти вдхнхть, безъ да ся надѣвашь, дързость и насърчваніе, и да тя принудять да направишъ нѣкое спасително рѣшеніе “ ?

Додѣто Андрей размышляваше тья думы на отца си, кого-то много обичаше и почиташе, влѣзе въ черквж-тж, на коуж-то послучаж врата та бѣхж отворены. А вато разгледваше тьмный сводъ (кубе), почернелы-ты отъ много врѣмя стѣны, тѣсны ты прозорцы, что имахж малж и околчасты стѣкла, и онова вѣтхо тепло (иконостась), заключаваше че бѣше създана въ эпохж-тж на много прѣминалы вѣкове.

Владыцѣ-то дълбоко мълченіе въ черквж-тж вдхвше на душж-тж почетесть и умиденіе. Андрей ся застож до единъ тронъ близо при вратж-тж, и моляше сж тѣло на Бога. Прѣдъ да ся натвари пакъ съ чувала, что бѣше го оставилъ като влазише въ черквж-тж,